

דקדוקי מילים חלקם בעלי שינוי משמעות בפרשת
שפטים ובהפטרה ובראשון של כי-תצא

טז יח שפטים ושפטים: הפ"א והטי"ת בשווא נע.

תתן-לך: געיה בתי"ו הראשונה

טז כ נתן לך: אין טעם נסוג אחור, כן הדבר גם בהמשך

טז כא תעשה-לך: העמדה קלה בתי"ו ודגש חזק
בלמ"ד מדין דחיק

יז א כל דבר רע: טעם טפחא בתיבת כל, יש
להקפיד על הפרדת שתי התיבות הנותרות

יז ד והגד-לך: געיה בה"א

יז ז תהיה-בו: העמדה קלה בתי"ו ודגש חזק בבי"ת
מדין דחיק

יז ח לנגע: הלמ"ד קמוצה

יז י אשר יבחר ה': טעם טפחא בתיבת אשר

יז יב לשרת: טעם נסוג אחור לשי"ן ותנועת הרי"ש
התקצרה לסגול

יז יד עליית שני

וישבתי בה: טעם נסוג אחור לשי"ן, הבי"ת בראש
התיבה השנייה בדגש חזק מדין אתי מרחיק

יז טז לא ירבה-לך: במלרע, הלמ"ד האחרונה בדגש
חזק מדין דחיק, אין לקרוא כאילו ההטעמה בבי"ת וכן
הדבר גם בהמשך פס' יז. תספון: יש להאריך מעט
בתי"ו ובמלרע

יז יח וכתב לו: טעם נסוג אחור לכ"ף. מלפני

הכהנים הלויים: טעם טפחא בתיבת מלפני

יז יט וקרא בו: טעם נסוג אחור לקו"ף

יז כ הוא ובניו: יש להקפיד על הפרדת התיבות,
להשמיע שורק פעמיים, כן הדבר בהמשך יח ו¹

יח א עליית שלישי

יח ב לא יהיה-לך: העמדה קלה ביו"ד הראשונה

יח ה את-הדבר הרע: הרע ברי"ש קמוצה

יח ו עליית רביעי

יח ח חלק כחלק: לאלו שאינם מבחינים בקריאתם
בין קו"ף לכ"ף עליהם להיזהר לא להדביק את התיבות

יח ט כתועבת: העי"ן בחטף פתח ולא בצירי²

יח יא וידעני: היו"ד בחירק חסר (אין לקרוא 'ואידעני')
והדל"ת אחריה דגושה ובשווא נע

יח יב כל-עשה אלה: טעם נסוג אחור לעי"ן

יח יד עליית חמישי

אל-מעננים: נו"ן ראשונה בשווא נע ולא בחטף כפי

שמופיע בחלק מהדפוסים. נתן לך: טעם נסוג אחור

לנו"ן הראשונה. תשמעון: במלרע

יח יט האיש אשר לא-ישמע: תיבת האיש

בפשטא, לא בקדמא כמו בצירוף קדמא מהפך

פשטא

יט א ובבתייהם: בי"ת ראשונה, על אף הקושי, בשווא
נח

יט ב תבדיל לך: אין טעם נסוג אחור, עם זאת, יש
להיזהר לא להדביק את התיבות

יט ה ונדחה: הד' דגושה ובשווא נע³

יט ו כי-יחס: כי במקף ולא במונח

יט ח את-גבלך: העמדה קלה בבי"ת והלמ"ד בשווא

נע. ונתן לך: טעם נסוג אחור לנו"ן הראשונה

יט י דם נקי: הד' קמוצה⁴

יט יא וארב לו: טעם נסוג אחור לאל"ף

יט יג מישאל: היו"ד בדגש חזק ובחירק

יט יד עליית ששי

יט ט ועשיתם לו: טעם נסוג אחור לשי"ן

כ ב כקרבכם: הקו"ף בקמץ רחב והרי"ש בקמץ קטן

כ ג אל-תיראו: געיה בתי"ו והרי"ש בשווא נע⁵

כ ו אשר-נטע פרים: אין טעם נסוג אחור. תיבת

אשר מוקפת ולא בקדמא, כן הדבר גם בפסוק הבא

³ המרפה וקורא בשווא נח משנה למשמעות של דחייה.

⁴ יתכן שזה לעיכובא למי שבכל מקום מבחין בין קמץ לפתח

⁵ הקורא נח משבש את משמעות הכתוב

¹ לחתוך בגרון את זרימת האוויר (דהיינו: א' עיצורית, "גנובה"),
כדי שתנועת השורק שבראש המילה ובניו לא תישמע כמו המשך
של תנועת השורק הקודמת שבסוף הווא.

² צורת הנסמך גרמה לתנועת הצירי להתקצר לחטף

כ ז אָרשׁ: ש״ן שמאלית

כ ט וּפְקָדוֹ: הטעמה משנית של מרכא בפ"א במדויקים

כ י עליית שביעי

כ יא לָמַס: הלמ"ד בקמץ

כ יט לְתַפְשָׁה: הת"ו בקמץ קטן. אֶת-עֵצָה: יש להקפיד על קריאת המפיק, אחרת יש בכך כדי לשבש את משמעות הכתוב

כ כ כִּי-לֹא-עָץ: שלוש המילים מוקפות וזהו הנוסח הנכון⁶

כא א בְּאֶדְמָה: הב' קמוצה

כא ב וּמִדָּדוֹ: דל"ת ראשונה בשווא נע⁷

כא ד וְעֶרְפוֹ-שָׁם: געיה בע"ן

כא ו עַל-הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל: טעם טיפחא בתיבת עַל-הָעֵגְלָה

כא כז מפטיר

כא ח דָּם נָקִי: הדל"ת קמוצה

הפטר שופטים, ישעיהו נא יב – נב יג:

נא יב וַתִּירָאֵל: העמדה קלה בת"ו והרי"ש בשווא נע⁸

נא יג וַיִּסַּד אֶרֶץ: תיבה ראשונה במלרע ושנייה במלעיל, אין טעם נסוג אחר
נא טו רָגַע: במלרע

נא יז הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי: בשתי התיבות רי"ש ראשונה בשווא נע ולא בחטף

נא יט מִי יָנוּד לָךְ: טעם טפחא בתיבת מִי

נא כ הַמְּלָאִים: געיה בה"א והמ"ם אחריה בשווא נע

נא כא וּשְׂכַרְתָּ: ש"ן ימנית

נא כג מוֹגִיד: היר"ד בחירק חסר, אין לקרוא 'מוגאִיד'.⁹ לַעֲבָרִים: הלמ"ד בפתח על אף שהיא באה לפני גרונית

נב א עוֹרִי עוֹרִי: במלרע

נב ד יִרְד-עָמִי: געיה ביר"ד הראשונה

נב ה יְהִלִּילָהּ: הה"א בצירי, ואין להשמיע צליל של

יור"ד אחריה. מִנְאֵץ: המי"ם בחירק ולא בשווא

נב ו הַמְדַבֵּר: געיה בה"א והמ"ם אחריה בשווא נע

נב ח נִשְׁאוּ קוֹל: טעם נסוג אחר לנר"ן, הש"ן בשווא נע

נב ט חֲרָבוֹת: החי"ת בקמץ קטן

נב יא הִפְרוּ: במלעיל

נב יב תִּלְכוּן: מלרע

ראשון של כי-תצא

כא יג וּבִכְתָּהּ: המילה מוטעמת במרכא בב"ת ובתביר בת"ו

כא טו שני במנחת שבת

לְשִׁנְיָאָה: הנר"ן בחירק

כא ח שלישי במנחת שבת

כא יט וַתִּפְשׁוּ בָּו: הטעם נסוג לת"ו, עם זאת הפ"א בשווא נע

⁶ בקורן התיבה כִּי מוטעמת במונח, עיין בספר "כא"צ והנוסח המקובל של המקרא" עמ' 54 שהטעמת הדפוס מנוגדת לנוסח המדויק בכתבי היד.

⁷ אין לחוש לאותם דפוסים וכתבי יד אשר ניקדו שם חטף פתח, אין זה אלא כי אם למנוע קריאתה בשווא נח

⁸ יש שינוי משמעות אם יקרא בשווא נח.

⁹ לתשומת לב: מוֹגִיד בגימ"ל לא מוניך בנר"ן כבהפטר עקב. וכבר ראיתי שטעו בזה.